

سه روزی که جزیره

امن سرمایه‌داری را لرزاند

Track		
06:26	X	Inställt
06:30	X	Inställt
06:36	X	Inställt
06:38	X	Inställt
06:39	X	Inställt
12 min 1/2		
06:41	X	Inställt
06:44	X	Inställt

صدای انترناسیونالیستی

امواج اعتراضات و اعتصابات کارگری که از سال گذشته شروع شده است به جزیره امن سرمایه‌داری، اسکاندیناوی نیز سرایت کرده است. اعتراضات کارگری در اسکاندیناوی که به دولتهای رفاه، به بهشت سرمایه‌داری معروف است و دهه‌ها بود که از جدالهای جدی طبقاتی خبری نبود، بیانگر واکنش جهانی طبقه کارگر به حملات بورژوازی است. کارگران دیگر هر حمله بورژوازی را با سرافکندگی و ناامیدی تحمل نمیکنند.

در ماههای اخیر شاهد اعتصاب کارگران حمل و نقل در فنلاند بودیم که ۱۰ بندر اصلی تحت تاثیر اعتصاب قرار گرفتند. این اعتصابات صنایع چوب و کاغذ را تحت تاثیر خود قرار دادند. اعتصابات بنادر همچنین با اعتصابی که تمام ترافیک ریلی را متوقف میکرد، تداوم پیدا کرد و ترافیک منطقه هلسینکی را با مشکل همراه ساخت.^۱ در نروژ طی هفته گذشته ده ها هزار کارگر برای افزایش حقوق‌های واقعی در اعتصاب بودند.^۲ اگر چه این اعتصابات از طریق اتحادیه‌ها سازماندهی شده، اما اولین اعتصاب بزرگ بعد از ۲۰ سال و اولین بار بعد از جنگ جهانی دوم است که مذاکرات مرکزی دستمزد به درگیری منتهی شده است. محققان این اعتصاب را تاریخی ارزیابی میکنند.^۳

---

^۱ اعتصاب قطارها

^۲ اعتصابات در نروژ

^۳ اعتصاب تاریخی

اما اعتصاب مهم و تاریخی در سوئد اتفاق افتاد. در سال ۲۰۲۱ کمیته ترافیک استکهلم تصمیم گرفت که میزبانان قطارهای حومه شهری را با نصب دوربین جایگزین کند. سر انجام این تصمیم از اول مارس ۲۰۲۳ اجرا شد. لوکوموتیورانان اظهار می‌دارند که اتوماتیزه شدن به مفهوم نصب چند دوربین نیست و این مسئله امنیت لوکوموتیورانان و مسافران را به خطر می‌اندازد. آنها اظهار داشتند که شرکت قطار، سیاستمداران و اتحادیه کارگری باید بدانند که لوکوموتیورانان برچیده شدن امنیت را نمی‌پذیرند.

در ۲۵ فروردین ۱۴۰۲ لوکوموتیورانان قطارهای حومه شهری استکهلم، جلسه‌ای برگزار کردند و در جلسه اکثر لوکوموتیورانان تصمیم به اعتصاب وحشی گرفتند^۴، خواست لوکوموتیورانان قطارها، «بازگشت میزبانان قطار و انجام وظیفه امنیتی» بود. اعتصابیون اظهار داشتند، ما از امنیت خود و مسافرانمان دفاع می‌کنیم.

زمانیکه اتحادیه کارکنان خدمات و ارتباطات (SEKO) متوجه برنامه ریزی لوکوموتیورانان برای اعتصاب وحشی شد، این مدافعان دروغین کارگران به اعضای

---

^۴ در فرهنگ اتحادیه‌های کارگری، اعتصاب وحشی به اعتصابی اطلاق می‌شود که خارج از کنترل اتحادیه‌های کارگری شکل بگیرد. اعتصاب وحشی در دهه هفتاد میلادی در سوئد معمول بود و در سال ۱۹۷۵ حدود ۳۰۰ اعتصاب وحشی رخ داده است اما از سال ۱۹۹۱ به بعد به ندرت اتفاق افتاده است.

خود توصیه کرد، سرکار حاضر شوند و ضمن غیر قانونی اعلام کردن اعتصاب چنین اظهار داشت:

"ما متوجه شده ایم که یک اعتصاب غیرقانونی در قطارهای حومه شهری استکهلم در حال برنامه ریزی است و برای اعتصاب غیر قانونی فراخوان داده شده است. ما فرض می کنیم که همه اعضای ما سرکار حاضر میشوند."^۵

اتحادیه کارکنان خدمات و ارتباطات (SEKO) نه تنها از اعضای خود خواست در سرکار حاضر شوند بلکه سازماندهی هر گونه اعتصاب غیرقانونی و اعتصابات وحشی در شرایط کنونی را برای مذاکرات مضر ارزیابی کرد. اینکه اتحادیه کارگری، اعتراض کارگران بخاطر امنیت خود و مسافران را غیر قانونی میدانند، میتوان قانون مد نظر اتحادیه را تجسم کرد، قانون سرمایه. اتحادیه چنین نوشت:

"ما در حال حاضر، در حال مذاکره برای یک قرارداد جمعی جدید برای اعضای خود در صنعت حمل و نقل ریلی هستیم که شامل اعضای ما در حمل و نقل عمومی در استکهلم نیز می شود. ما در مذاکرات، مسائل مهمی را برای بهبود شرایط و محیط کاری اعضای خود دنبال می کنیم. در چنین شرایطی،

---

^۵ اتحادیه کارکنان خدمات و ارتباطات

سازماندهی اعتصابات غیرقانونی و اعتصابات وحشی مذاکرات ما را آسان‌تر نمی‌کند.^۶

اما لوکوموتیورانان در مبارزه خود مصمم بودند و یک کمیته اعتصاب تشکیل دادند. در ۲۷ فروردین کمیته اعتصاب طی بیانیه‌ای دیدگاه لوکوموتیورانان را نسبت به اعتصاب روزهای آتی اعلام کرد و از ۳ بامداد ۲۸ فروردین دست به اعتصاب وحشی ۳ روزه زدند و بیرون از مرکز راه آهن پیکت اعتصاب گذاشتند. حدود ۸۰ درصد لوکوموتیورانان به اعتصاب پیوستند، تنها کسانی که استخدای آزمایشی بودند و همچنین نمایندگان و فعالین اتحادیه از پیوستن به اعتصاب وحشی خودداری کردند. پیوستن لوکوموتیورانان استخدای آزمایشی قابل درک است، چون مستقیماً از کار اخراج میشدند، اما اگر اتحادیه‌ها شکل کارگری بودند، نمایندگان و فعالین اتحادیه باید در صف اول اعتصاب بودند. به تبع اعتصاب وحشی حدود ۸۰ درصد از حرکت قطارهای حومه شهری کنسل شد.

اتحاد بین لوکوموتیورانان باورنکردنی بود. حمایت از اعتصاب در محل کار و همچنین رسانه‌های اجتماعی بسیار بالا بود. از آنجائیکه لوکوموتیورانان اعلام کردند فقط به خاطر امنیت خود و مسافران اعتصاب کرده‌اند، حتی نه بخاطر افزایش دستمزدها با

---

^۶ منبع ۵

توجه به سقوط دستمزدهای واقعی، در نتیجه حمایت مسافران، افکار عمومی و... را به خود جلب کرده بودند. مسافران خواسته‌ها و دغدغه‌های لوکوموتیورانان را تا حد زیادی درک کرده و پشت اعتصاب کنندگان ایستاده بودند. اعتراضات فرانسه در اعتصاب و افکار عمومی تاثیر گذارده بود و اظهار نظر مینی بر اینکه « کمی بیشتر شبیه فرانسه مورد نیاز است» مطرح بوده است. حمایت نه تنها از اعتصاب در کل بلکه تاکید بر وحشی بودن آن در اظهار نظرها و افکار عمومی بسیار زیاد بود که تنها به چند مورد از اظهارات اشاره میشود:

- اعتصابات وحشی نتیجه میدهند!
- زنده باد اعتصاب وحشی! چه الهام بخشی!
- تمام قدرت برای کارگران قطار ما! من فکر می‌کنم اعتصاب پتانسیل دارد، دقیقاً به این دلیل که وحشی است.^۷

در پشتیبانی از اعتصاب یک صندوق اعتصاب تشکیل شد که حدود ۱,۵ میلیون کرون کمک مالی برای اعتصاب در عرض ۳ روز جمع شد. لوکوموتیورانان اظهار کرده اند که در وهله اول، این پول صرف پرداخت خسارت و هزینه‌های دادگاه کار خواهد

---

^۷ نظرات

شد که آنها احتمال میدهند، دادگاه کار آنها را به خاطر اعتصاب وحشی محکوم خواهد کرد.

شرکت قطار از لوکوموتیورانان به دادگاه کار شکایت کرد و خواستار بازگشت فوری لوکوموتیورانان به کار شد و در شکایت خود ادعای خسارت ۲ برابر متعارف مطالبه کرده است. شرکت قطار (MTR) که از حمایت اکثریت شورای منطقه ای استکهلم یعنی سوسیال دموکراتها، حزب سبز و حزب دهقانان برخوردار است، معتقد است، مبلغی که به عنوان خسارت برای اعتصاب وحشی «استاندارد» شده است، یعنی ۳۰۰۰ کرون برای هر نفر و برای هر مناسب، کافی نیست.^۸ شرکت قطار ادعا کرده است که ارزش پول از زمان تعیین این استاندارد تغییر کرده است و توصیه ای از سازمان کارفرمایان مبنی بر درخواست ۶۰۰۰ کرون برای هر نفر و برای هر مناسب دریافت کرده است.^۹

---

^۸ دادگاه کار در سال ۲۰۱۸ اعتصاب وحشی جمع کنندگان زباله در تابستان ۲۰۱۷ را غیر قانونی اعلام کرد و کارگران اعتصابی را مجبور کرد هر کدام بین ۲۵۰۰ تا ۳۵۰۰ کرون به عنوان جریمه پرداخت کنند.

^۹ یعنی برای مثال اگر لوکوموتیورانی در طول ۳ روز اعتصاب، ۲ شیفت کاری داشت، باید ۱۲۰۰۰ کرون خسارت پرداخت کند.

از زمانی که مشخص شد لوکوموتیورانان دست به اعتصاب وحشی خواهند زد، شرکت حمل و نقل MTR به تهدیدهای مختلفی برای شکستن اعتصاب متوسل شد، از ادعای خسارت، اخراج از کار تا شکایت به دادگاه کار. اما تهدیدات شرکت حمل و نقل در عزم و اراده اعتصابیون کوچکترین خللی بوجود نیاورد.

مشاور ترافیک که از حزب سبز است حمله خشونت آمیزی را علیه کارگران اعتصابی انجام داد و لوکوموتیورانان را به اخاذی و «گروگان نگه داشتن مسافران» متهم کرد. حمله به کارگران اعتصابی به مسئولین و مقامات دموکرات و متمدن نیز کشیده شد و کارگران را به خرابکاری در تصمیماتی که به شکل دموکراتیک گرفته شده است، متهم کردند. آقای ماتياس دال معاون صنعت سوئد بسیار دموکرات و متمدن است و مخالف "خرابکاری" کارگران است. او معتقد است که اعتصاب وحشی خرابکاری است و در این زمینه چنین می گوید:

"این رفتار قابل مجازات است و باید مجازات شود. نباید امکان خرابکاری در تصمیماتی که به صورت دموکراتیک گرفته می شود، وجود داشته باشد... اعتصابات وحشی در سوئد بسیار غیرعادی است... اعتصابات وحشی به معنای اعتصاب بدون تایید اتحادیه است. این یک اقدام غیرقانونی است. طبق قانون

تصمیم‌گیری مشترک، MBL، اتحادیه باید در پایان دادن اعتصاب مشارکت کند.^{۱۰}

همانطوریکه قبلاً ذکر شد، اتحادیه کارکنان خدمات و ارتباطات (SEKO) از اعتصاب حمایت نکرد و از آن فاصله گرفت. معاون صنعت سوئد اتحادیه‌ها را باعث افتخار صنعت سوئد اعلام کرد و مخالفت صریح خود را با مجامع عمومی کارگری تحت عنوان «پارلمان خیابانی» اعلام کرد و شمشیر خود را علیه کارگران از رو بست و چنین اظهار داشت:

"این اتحادیه باعث افتخار است که آنها از قوانین بازار کار سوئد و مدل بازار کار سوئد دفاع می‌کنند. ما طرفین، راه‌حل‌ها را از طریق مذاکره پیدا می‌کنیم، نه با مخالفت با تصمیم‌های دموکراتیک... دادگاه کار می‌تواند اعتصاب‌کنندگان را به پرداخت غرامت محکوم کند، و آنها همچنین خطر اخراج را دارند... اعتصاب‌های وحشی در سوئد بسیار غیرعادی هستند. ما باید هراس داشته باشیم از اینکه انسجام اجتماعی که دموکراسی و مدل بازار کار ما بیانگر آن است [مورد تهدید قرار گیرد]،... ما نباید «پارلمان خیابانی» در سوئد داشته باشیم."^{۱۱}

---

^{۱۰} صنعت سوئد

^{۱۱} منبع ۱۰

اریک سودربری، مدیر مطبوعاتی شرکت قطار (MTR) نیز اظهار داشت، امروز جلسه مثبتی با اتحادیه داشتیم، ما آنها را یک طرف مهم برای تحت تاثیر قرار دادن اعضای خود برای پایان دادن به اعتصاب قلمداد میکنیم، چیزی که همه ما به آن اهمیت میدهیم.

یکی از مسئولین محلی اتحادیه آشکارا مخالفت خود را با اعتصاب وحشی اعلام کرد و تاکید کرد که تمامی مذاکرات و اقدامات باید در چهارچوب اتحادیه انجام گیرد.

"هیچ همدردی و همبستگی با اعتصابات وحشی نمیکم. شش سال است که رئیس محلی اتحادیه هستم و معتقد به مذاکره و اقدام در چارچوب مقررات اتحادیه هستم."

برخلاف اظهارات مقامات سوئدی یا فعالین و مسئولین اتحادیه‌ها، در میان اظهار نظرها و افکار عمومی عصبانیت، مخالفت و حتی نفرت از اتحادیه به وفور نمایان بود، تنها چند مورد از اظهار نظرها را در زیر می آوریم:

- درود به لوکوموتورانان و شرم بر اتحادیه که کاری را که شما به خاطر آن آنجا هستید انجام نمی دهد!
- امیدوارم ما اعتصابات وحشی بیشتری داشته باشیم، زمانی که اتحادیه ها بیش از حد بزدل هستند.

- درود به لوکوموتورانان و تسلیم نشوید!! مبارزه ادامه دهید!! اتحادیه فایده ای ندارد!!
- اتحادیه ها در سوئد مفهوم خود را از دست داده اند. حضور در اتحادیه احساس زائد است، وقتی هیچ کاری انجام نمی دهند.
- انگشت اشاره خوبی به اتحادیه و اتحادیه های دیگر است. شما کار خود را انجام نداده اید! اگر شما نماینده کسانی که کار می کنند نباشید، حق ندارید وجود داشته باشید.^{۱۲}

اتحادیه ها نه فقط در مبارزه کارگران اختلال ایجاد میکنند، بلکه اگر شرایط نیاز داشته باشد، در نقش پلیس در محل کار نیز حاضر میشوند. نه در دیکتاتوری بلکه در کشور دمکراتیک و متمدن بریتانیا، بزرگترین اتحادیه یعنی اتحادیه یونیت (Unite)، کارمندان اتحادیه لیست سیاهی از کارگران تهیه کرده و در اختیار کارفرمایان قرار می دادند که در آن کارگران به لحاظ سیاسی نامناسب تشخیص داده می شد، که نباید استخدام می شدند، تا امنیت تولید و صنعت تامین شود!^{۱۳}

---

^{۱۲} منبع ۷

^{۱۳} کارمندان اتحادیه یونیت لیستی سیاهی از کارگران تهیه کرده بودند که بیش از ۳۲۰۰ کارگر را شامل می شد و در رابطه با ۴۰ شرکت تهیه شده بود. مقامات اتحادیه، کارگران را در لیست سیاه

بورژوازی سوئد میخواست با توسل به تصمیم‌گیری دموکراتیک توسط سیاستمداران دموکرات، کارگران را وادار به پذیرش شرایط کار ناامن کند، در هر مناسبتی به تصمیم‌گیری دموکراتیک تاکید میکرد. اهمیت این اعتصاب وحشی ۳ روزه در این است که کارگران نه تنها تحت عنوان دفاع از دموکراسی فداکاری نکردند بلکه آن تصمیم دموکراتیک را نیز به چالش کشیدند. این مسئله هم برای بورژوازی سوئد و هم برای اتحادیه‌های کارگری بسیار ناخوشایند است. این اعتصاب وحشی ۳ روزه خاری در چشمان اتحادیه‌ها بود، لذا بعید نیست، اتحادیه‌های کارگری سوئد در آینده نزدیک فراخوان‌های مقطعی و سازماندهی اعتصابات از پیش سازماندهی شده بدهند و با زبان رادیکال سخن بگویند تا مورد قبول کارگران قرار گیرند. اتحادیه‌ها با ارائه تصویر رادیکال از خود راحت‌تر قادر خواهند بود تا خشم نهفته کارگران را کانالیزه کرده و به عبارت بهتر با زبان رادیکال شکست طبقه کارگر را سازماندهی کنند.

خود به سه گروه "میلیتانت"، "دردسر ساز" و "هشدار و مواظب باش" تقسیم کرده بودند. نتیجه لیست سیاه منجر به این شده بود که بسیاری از کارگران مدت‌های طولانی را بیکار بمانند. بیکاری طولانی مدت مشکلات دردناکی را برای این کارگران در کشور دموکرات و متمدن بریتانیا بار آورده بود. گزارش روزنامه گاردین را می‌توانید در پیوند زیر بخوانید:

روزنامه گاردین

اینها همان اتحادیه‌هایی هستند که جناح چپ سرمایه در سرمایه پیرامونی، نامه نگاری یا همبستگی کاغذی سران آنها را همبستگی طبقاتی کارگران اروپا با طبقه کارگر کشورهای پیرامونی قلمداد کرده و خاک در چشمان طبقه کارگر می‌پاشند و مانع آن می‌شوند که گردان‌های مختلف طبقه کارگر بتوانند همبستگی واقعی و حقیقی در مبارزه طبقاتی داشته باشند.

با وجود قهرمانی لوکوموتیورانان، تاریخی بودن مبارزات‌شان و الهام‌بخش بودن اعتصاب وحشی که ۳ روز جزیره امن و بهشت سرمایه‌داری را لرزاند، این اعتصاب از یک ضعف جدی نیز برخوردار بود. لوکوموتیورانان با وجود آنکه از حمایت جدی مسافران و افکار عمومی برخوردار بودند، به دیگر هم طبقه‌ای‌های خود مراجعه نکردند و یا اعتصاب را به دیگر بخشها گسترش ندادند و از همان اول تصمیم گرفته شده بود که اعتصاب ۳ روزه شود. این در حالی است که اظهار نظرهایی چون «همه باید دست به اعتصاب همبستگی بزنیم»، «ما مسافران هم باید اعتصاب کنیم و از لوکوموتیورانان حمایت کنیم» و.. به وضوح مطرح بود. واقعیت این است که ما تنها با گسترش مبارزه به دیگر صنایع و کسب همبستگی برادران و خواهران طبقاتی خود می‌توانیم خواسته‌های خود را به بورژوازی تحمیل کنیم.

تا بردگی مزدی هست، تا نظام سرمایه داری هست، جهنم زمینی در انتظار طبقه ما، در انتظار بردگان مزدی است. مبارزه طبقاتی تنها پاسخ و افقی است که پیش روی

طبقه ما قرار دارد. چرا که همین شبح مبارزه طبقاتی است که بورژوازی بیش از هر چیزی از آن وحشت دارد، بخاطر آن که مبارزه طبقاتی در روند تکاملی خود منجر به انهدام انقلابی نظام سرمایه‌داری خواهد شد. باید این نظام بربر و کثیف سرمایه‌داری را به زیر کشید.

آینده متعلق به مبارزه طبقاتی است!

صدای انترناسیونالیستی

۴ اردیبهشت ۱۴۰۲

کانال تلگرام:

<https://t.me/intvoice>

ایمیل:

contact@internationalistvoice.org

وبسایت:

www.internationalistvoice.org

تویتر:

https://twitter.com/int_voice